

מ"ת 11482/06/15 - ע נ נגד משטרת ישראל תביעות זבולון

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 11482-06-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון נ' נ
תיק חיצוני: 236320/2015

בפני	כבוד השופטת עידית וינברגר
המבקש	ע נ
נגד	
המשיבה	משטרת ישראל תביעות זבולון

החלטה

1. לפניי בקשה לעיין חוזר, בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "החוק").

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כלפי בת זוגו, עמה התגורר משך שנתיים, כדלקמן: דרישה באיומים של רכוש, בניגוד לסעיף 404 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כנגד בן זוג, בניגוד לסעיף 382 ג' יחד עם סעיף 380 לחוק העונשין, איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין וגניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום מפורטות בהחלטתו של כב' השופט ג'השן מיום 11.6.15.

3. בהחלטתו מיום 19.7.15 הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש בתנאי מעצר בית מלא בדירת בת זוגו לשעבר, י נ, ובפיקוחן של שתי מפקחות נוספות.

בהחלטתו התייחס בית המשפט לתסקירי שירות המבחן אשר בחן לעומק את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המבקש ואת המפקחות המוצעות, ומצא כי המפקחות הינן נשים אסרטיביות שיוכלו לפקח על המבקש ולהציב לו גבולות.

שירות המבחן התקשה לקבוע עמדה ביחס למסוכנותו של המבקש, לאור חוסר שיתוף הפעולה מצד המתלוננת, גם לאחר שהתבקש לערוך תסקיר משלים.

בית המשפט ציין בהחלטתו, כי במהלך הדיון הביא בפניו ב"כ המשיבה פרטי שיחה שניהל עם המתלוננת, ממנה עולה כי היא אינה מתנגדת לשחרור המבקש אולם מבקשת כי הדבר יעשה אגב מתן ערבויות הולמות אשר יבטיחו עמידתו בתנאי השחרור.

4. בהחלטתו, הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש בתנאי מעצר בית מלא בביתו של הגב' י' נ ברחוב **** בקרית מוצקין, בפיקוחן של הגב' ר ח ת.ז. *** והגב' נ ש ת.ז. ***, לסירוגין. כן הורה בית המשפט על הפקדת התחייבות עצמית וערבויות, כמפורט בהחלטה.

5. בבקשה זו, עותר המבקש לאפשר לו לצאת לעבודה, בפיקוחו של מעסיקו מזה תקופה ארוכה, מר בודהנה חיים. לטענת המבקש, עבד אצל מר בודהנה עובר למעצרו, תקופות ארוכות, בעבודות שיפוצים.

כאמור, המבקש שוהה במעצר בית בדירתה של בת זוגו לשעבר, אם בנו בן השנתיים וחצי. לטענתו, ההוצאות רבות, אם בנו אינה עובדת ומקבלת הבטחת הכנסה, ולו עצמו אין מקור הכנסה כלשהו. בעקבות מצבו הרפואי (שנגרם לו במהלך מעצרו) נגרמו לו הוצאות, ולפיכך מצבו הכלכלי קשה.

לטענת המבקש, חל שינוי נסיבות המצדיק עיון מחדש בהחלטה, שכן בניגוד למועד מתן החלטת השחרור, רק כעת בשלו התנאים המאפשרים לו יציאה לעבודה בפיקוחו של מעסיק שהעסיק אותו לפרקים, משך תקופה של כ- 10 שנים.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה לא התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 52 לחוק לשם עיון חוזר בהחלטת השחרור, שכן לא חלף זמן רב מאז שחרורו של המבקש, ולא חל שינוי נסיבות. הטענות בדבר מצב כלכלי קשה אינן מהוות שינוי נסיבות, והן טבעיות מקום שאדם מצוי בתנאי מעצר בית.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה, החלטתי להיעתר לבקשה.

8. ההלכה בנושא, בפרט בהקשר של יציאה לעבודה, סוכמה בבש"פ 1193/13 ג'ראד נ' מדינת ישראל (20.2.2013), באופן הבא:

"על פי סעיף 52 לחוק המעצרים, אין מקום להקל מתנאי שחרור שנקבעו אלא אם חלף די זמן מההחלטה האחרונה בעניין, אם נוצרו נסיבות חדשות או אם התגלו עובדות חדשות. בתוך כך נדרש בית המשפט הדין בהליכי מעצר לבחון, מעת לעת, האם האיזון שנקבע בהחלטתו המקורית, המשתקף בתנאים המגבילים עליהם הורה, עודנו תקף ומוצדק בנסיבות העניין. בהקשר הקונקרטי שבו עסקינן, ביחס ליציאה לעבודה במסגרת מעצר בית, בית המשפט הכיר בכך שלעיתים "אפשר שדווקא במתן אפשרות מבוקרת לנאשם לחזור למקום עבודתו יהיה כדי להועיל" [ראו: בש"פ 3791/92 אוטמזגין נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(4) 186, 190 (1992)], וכי במקרים המתאימים רצוי לשחרר נאשמים המצויים במעצר בית לעבודה [ראו, למשל: בש"פ 907/11 בן יעקב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.2.2011), פסקה ו להחלטתו של השופט א' רובינשטיין (להלן: עניין בן יעקב); בש"פ 1393/07 אלחנטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.2.2007); בש"פ 3460/10 בצר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.5.2010), פסקה 7 להחלטתה של השופטת ע' ארבל (להלן: עניין בצר)]. שקילת האפשרות לצאת ולעבוד כרוכה, כמובן, בצורך להתחשב בפגיעה הפוטנציאלית שנגרמת בשל מעצר בית מלא לפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלויים בו למחייתו [ראו: בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.8.2011), בפסקה 5 להחלטתו של השופט י' עמית (להלן: בש"פ 5564/11)].

9. מסקירת הפסיקה עולה כי יש מקום לשקול בחיוב יציאה לעבודה באופן מבוקר, מקום בו עשויה להיגרם פגיעה

בפרנסת הנאשם ובני משפחתו.

לענין זה ראוי להפנות לדבריו של כב' השופט עמית בבש"פ 5564/11, לפיהם: "אין זה מהדברים הקלים 'לטפס על הקירות' משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים" (פסקה 5 להחלטה).

10. מחקירתו של המעסיק, מר חיים בוהדנה, עולה כי מדובר באדם נורמטיבי, המכיר את המבקש מזה 10 שנים, והעסיק אותו לפרקים תקופות ממושכות. כאמור, ההיכרות בין השניים רבת שנים, והמפקח המוצע העיד כי במהלך יום העבודה ישהה לצדו של המבקש כל העת, בדירה בה הוא מבצע עבודות שיפוצים כעת, שם צפויה לו עבודה למשך תקופה של כחודש וחצי. בוהדנה בעצמו עובד בדירה, עם פועל נוסף ולא יעזוב את המבקש לבדו בדירה. עוד העיד בוהדנה כי יאסוף את המבקש מהדירה בה הוא שוהה במעצר בית, ויחזירו אליה.

התרשמתי כי המפקח המוצע מכיר היטב את המבקש, סומך עליו, ומבין את משמעות התחייבותו לפקח עליו משך כל שעות העבודה. המפקח המוצע אף הביע הסכמה לחתום על ערבות צד ג' להבטחת תנאי השחרור. המפקח המוצע הותיר בי רושם חיובי, ואני סבורה כי יוכל לשמש מפקח ראוי למבקש בזמן עבודתו.

11. מאחר שמדובר בעבודה בדירת מגורים אחת, בה המבקש לא יבוא במגע עם אחרים פרט למעסיקו ועובד נוסף, וייאסר עליו לעזוב את הדירה בשעות עבודתו, הרי שתנאי העבודה המוצעים אינם שונים באופן מהותי ממעצר הבית בו הוא נתון כיום.

התרשמתי כי מעסיקו של המבקש, אשר התחייב לפקח עליו כל שעות היום, מבין את משמעות התחייבותו, ולפיכך אני סבורה כי אם יותר למבקש לצאת לעבודה, לא יהיה בכך כדי לפגוע במידת הפיקוח על המבקש, או להגדיל את מסוכנותו.

12. מאז שחרורו מקיים המבקש את תנאי השחרור, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה. במספר הזדמנויות הותר למבקש לצאת לקבלת טיפול רפואי, ואף במהלך יציאותיו אלה, לא נרשמה לחובתו הפרה של תנאי השחרור.

13. בהתייחס לדרישה לחלופי הזמן, פסק בית המשפט בעניין ג'ראד:

"לבסוף, באשר לעילה העוסקת בחלופי זמן ממועד מתן ההחלטה המקורית, צודק בא כוח העורר בטיעונו כי דרישה זו "גמישה ויש לפרשה בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופי הזמן לבין האינטרס הציבורי" [ראו: בש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.2.2008), בפסקה 6 להחלטת השופטת ע' ארבל]."

בבש"פ 6845/07 **קוסטריקין נ' מדינת ישראל** (19.8.2007) הפנה בית המשפט לפסיקה הקובעת כי חלופי זמן ניכר הינו דרישה גמישה, התלויה בנסיבותיו של כל מקרה לגופו, תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופי הזמן, אל מול האינטרס הציבורי:

"נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של עמוד 3

נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלופי הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות" (בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2006)).

עוד נפסק כי ככל שחולף הזמן מוסטת נקודת האיזון בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך לשמור על שלום הציבור ובטחונו [ראו, למשל: בש"פ 7903/09 מדינת ישראל נ' אלקדיפאת [פורסם בנבו] (20.10.09)]

14. במקרה הנדון, אין חולק כי לא חלף "זמן ניכר" מיום מתן החלטת השחרור.

לא נעלמה מעיני גישת בית המשפט העליון, אשר הביע לא אחת דעתו ביחס לבקשות לעיון חוזר המוגשות בסמוך לאחר החלטת השחרור בתנאי מעצר בית, בזו הלשון:

"המציאות מלמדת כי לא חולפים ימים רבים, ומי שקיבל ברצון ובסיפוק את ההחלטה של בית המשפט לשחררו בתנאי הגבלה קשים, נזעק לבית המשפט ומבקש הקלה, באשר תנאי השחרור הם בלתי נסבלים. תופעה זו מכרסמת בנכונות להתייחס בהבנה וברצינות לחלופה המוצעת על ידי הסנגוריה."

בש"פ 3791/92 אוטמזגין נ' מדינת ישראל פ"ד מו(4) 186, 190.

15. עם זאת, על אף שלא חלף זמן ניכר, החלטתי להיעתר לבקשה, מכמה טעמים:

מצאתי כי מקום העבודה המוצע ואופייה, בפרט על רקע התרשמותי החיובית מהמעסיק, ישמשו חלופת מעצר טובה ממש כחלופה בה המבקש מצוי כעת, ולפיכך לא יהיה בהיתר היציאה לעבודה כדי להגביר את הסיכון למתלוננת או לכלל הציבור.

נכונות המעסיק להעסיק את המבקש הינה נסיבה חדשה, כמשמעה בסעיף 52, ומדובר בהזדמנות שלא בהכרח תשוב. לכן, לאור מצבו הכלכלי של המבקש, ראוי לאפשר לו יציאה לעבודה, בתנאים המבוקרים המוצעים.

16. כידוע, העובדה שהנאשם מצוי במעצר בית, אינה פוטרת את בית המשפט ממלאכת האיזונים הנדרשת ומשקילת התנאים המגבילים מחדש, מעת לעת.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, מצאתי כי לא ראוי יהיה לדחות את הבקשה, רק מהטעם שלא חלף זמן ניכר מאז מתן החלטת השחרור, כאשר כל יתר השיקולים מצדיקים קבלתה.

17. לפיכך, אני נעתרת לבקשה ומורה כדלקמן:

המבקש רשאי לצאת לעבודה בימים א'-ה' החל מהשעה 07:00 עד השעה 17:00 כל יום. היציאה לעבודה תהיה רק

בליווי המפקח ח ב.ת.ז. *** אשר יאסוף אותו בבוקר מדירתה של י נ ברחוב *** בקרית מוצקין ויחזיר אותו אל הדירה לא יאוחר מהשעה 17:00 בכל יום.

על בוהדנה לפקח על המבקש בכל רגע, מרגע שאסף אותו מהדירה ועד למועד החזרתו אל הדירה.

אישור היציאה לעבודה הינו רק לצורך ביצוע עבודות השיפוצים בדירה ברחוב רענן בחיפה ורק למשך התקופה בה יבצע בוהדנה שיפוצים בדירה זו.

יובהר כי כל הפרה של תנאי השחרור המפורטים לעיל, עשויה להוביל למעצרו המידי של המבקש ולחילוט הערבויות.

לשם הבטחת התנאים, ימציא המבקש ערבות צד ג' של המפקח חיים בוהדנה על סך 10,000 ₪.

כמו כן ימציא המבקש, את הכתובת המלאה של הדירה בה מבוצעים השיפוצים ברחוב רענן בחיפה.

החתימה על ערבות צד ג' והמצאת כתובת הדירה הינם תנאי לכניסתה לתוקף של ההחלטה.

המשטרה תוכל להיכנס לדירה בה מבוצעות עבודות השיפוץ על מנת לוודא קיום החלטה זו.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטתו של כב' השופט ג'השן מיום 19.7.15 יעמדו בעינם.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ה, 27 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.